

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

2016/2221(INI)

9.2.2017

UDTALELSE

fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

til Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

om arbejdsvilkår og usikker ansættelse
(2016/2221(INI))

Ordfører for udtalelse: João Pimenta Lopes

PA_NonLeg

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til udkast til generel henstilling nr. 28 fra 2010 om de deltagende staters centrale forpligtelser i medfør af artikel 2 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder,
 - der henviser til Kommissionens strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2020,
 - der henviser til Europarådets konvention fra 2011 til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
 - der henviser til Europarådets strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2014-2017,
- A. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder er en grundlæggende rettighed, der forudsætter en garanti for lige muligheder og ligebehandling i alle livets forhold, og der henviser til, at politikker med det formål at sikre en sådan ligestilling bidrager til fremme af intelligent og bæredygtig vækst;
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om anvendelsen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 ("direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet") etablerer en generel ramme for ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv;
- C. der henviser til, at enhver form for forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grund af kønsroller og køn, skal bekæmpes med fast hånd;
- D. der henviser til, at "køn" defineres som henvisende til biologiske forskelle mellem mænd og kvinder, mens "kønsroller" refererer til socialt opbyggede identiteter, roller og tillagte egenskaber hos kvinder og mænd samt den sociale og kulturelle betydning, som samfundet tillægger disse biologiske forskelle, og der henviser til, at det er kønsroller, som resulterer i hierarkiske forhold mellem kvinder og mænd og i en fordeling og tillægelse af magt og rettigheder, der er til fordel for mænd og ulempe for kvinder;
- E. der henviser til, at "reducering af kønsbestemte løn-, indtægts- og pensionsforskelle og i forlængelse heraf bekæmpelse af fattigdom blandt kvinder" er et af de prioriterede områder, som Kommissionen har udpeget i sit dokument om "Strategisk indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019";
- F. der henviser til, at det er dybt beklageligt at se, at kvinder især udsættes for forskelsbehandling i forbindelse med adgang til arbejdsmarkedet, arbejder for væsentlig lavere løn og udgør størstedelen af arbejdstagere i deltidsjobs, som de ofte har taget ufrivilligt; der henviser til, at de oplever betydelige pensionsforskelle og mere usikre og prækære ansættelsesforhold, og at de har en større risiko for at blive fattige end mænd, hvilket især rammer enlige mødre, ældre kvinder, der bor alene, og kvinder med handicap; der henviser til, at familier med tre eller flere børn også har en øget fattigdomsrisiko; der

henviser til, at det at være mor er et uacceptabelt grundlag for forskelsbehandling af kvinder for så vidt angår adgang til og forbliven på arbejdsmarkedet;

- G. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen i EU i 2014 for personer i alderen 15-64 lå på 59,6 % for kvinder og 70,1 % for mænd; der henviser til, at denne forskel i mænds og kvinders beskæftigelsesfrekvens er mindre på de højere kvalifikationsniveauer; der henviser til, at det i Eurofound-rapporten fra 2016 om forskellen i mænds og kvinders beskæftigelsesfrekvens skønnes, at de økonomiske omkostninger ved denne forskel ligger på et betydeligt niveau med 370 mia. EUR svarende til 2,8 % af BNP for EU-28; der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen for kvinder kun er steget en smule siden 2008, og at tilnærmelsen mellem mænds og kvinders beskæftigelse stammer fra faldet i beskæftigelsesfrekvensen for mænd¹;
- H. der henviser til, at glasloftet stadigvæk eksisterer for kvinder på arbejdsmarkedet, hvilket til dels skyldes, at man betragter kvinder med deres reproduktive egenskaber i tankerne, hvilket betyder, at kvinders karrieremuligheder hæmmes af muligheden for en graviditet senere i deres arbejdsliv;
- I. der henviser til, at den økonomiske krise har påvirket hele Den Europæiske Union, men at især landdistrikterne har oplevet katastrofale niveauer af arbejdsløshed, fattigdom og affolkning, hvilket især berører kvinder;
- J. der henviser til, at enlige kvinder med forsørgelsesberettigede børn meget ofte er tvungne til at acceptere atypisk og usikkert arbejde for at forene deres privatliv med deres arbejdsliv;
- K. der henviser til, at arbejdsløsheden steg kraftigt i perioden 2008-2014 på grund af den dybe økonomiske krise, som hærgede overalt i EU, og at arbejdsløsheden for kvinder i 2014 stadigvæk var højere (10,4 %) end for mænd (10,2 %);
- L. der henviser til, at 33 % af kvinderne i 2015 arbejdede på deltid sammenlignet med 10 % af mændene², og at en betydelig andel af disse kvinder arbejdede på deltid på et ufrivilligt grundlag;
- M. der henviser til, at kvindernes gennemsnitlige timeløn i 2014 lå 16,1 % lavere end mændenes tilsvarende løn; der henviser til, at kvindernes økonomiske situation i husholdningen også er karakteriseret af uligheder på markedet, og at indkomsterne i husholdninger med en enlig mor for 40 %'s vedkommende ligger i den laveste kvintil mod 18 % hos mændene, mens det for husholdninger bestående af en kvinde, der arbejder på fuld tid, og en mand, der arbejder på deltid, gælder, at 30 % af kvinderne har indkomster i den laveste kvintil mod 6 % af mændene i en tilsvarende situation;
- N. der henviser til, at ifølge dataene er de vigtigste årsager til, at kvinder forlader arbejdsmarkedet, behovet for at passe børn eller ældre (27 %), deres egen sygdom eller uarbejdsdygtighed (23 %) og andre personlige eller familiemæssige forpligtelser (18 %);

¹ Data fra Eurofound-rapporten om 'The gender employment gap: challenges and solutions' (forskellen i mænds og kvinders beskæftigelse: udfordringer og løsninger) (2016).

² Data fra Eurofound-rapporten "6th European working conditions survey" (6. europæiske undersøgelse af arbejdsvilkår).

- O. der henviser til, at i perioden 2008-2014 tegnede de såkaldte NEET'er (unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse eller erhvervsuddannelse) i aldersgruppen 15-29 sig for en procentuel forhøjelse, og at kvinder udgør den mest talstærkt repræsenterede gruppe (17,1 % i 2014), hvoraf 34 % befinder sig i denne situation på grund af familiemæssige forpligtelser, og 16,5 % er langtidsledige;
- P. der henviser til, at denne arbejdsmæssige og sociale situation ligger til grund for forskellene i pensioner, som i gennemsnit ligger på 40 %;
- Q. der henviser til, at kvinder er særlig berørt af usikre ansættelsesforhold og forskellige former for atypisk arbejde, og at de i stigende grad er nødt til at stille sig tilfredse med fænomenet individualisering af arbejdstagere og karrierer, en tilgang, der understøtter de mere bredt baserede angreb mod kollektive overenskomstforhandlinger;
- R. der henviser til, at det er afgørende at sikre, at kvinder har ret til arbejde med rettigheder og ret til moderskab uden at blive straffet for det, eftersom kvinder fortsat rammes hårdest og er mest udsat for forskelsbehandling; der henviser til, at eksempler på denne forskelsbehandling omfatter pres fra arbejdsgivere på kvinder, der er til jobsamtaler, hvor de spørger kvinder, om de har børn, og hvor gamle de er, med henblik på at påvirke kvindernes beslutning og vælge arbejdstagere uden børn, som er "mere til rådighed", hvortil kommer et voksende økonomisk og arbejdsrelateret pres på kvindelige ansatte, for at de ikke skal tage barselsorlov;
- S. der henviser til, at mange arbejdstagere, som har usikre ansættelsesforhold eller er arbejdsløse, ikke har ret til forældreorlov;
- T. der henviser til, at det er dybt beklageligt, at EU's makroøkonomiske politikker og sparepolitikker har ført til stigende fattigdom og ulighed, der især påvirker kvinder, i de sydeuropæiske medlemsstater såsom Grækenland, Italien, Spanien og Portugal; der henviser til, at dette har negative konsekvenser for de vilkår, som deres familier og navnlig deres børn lever under;
- U. der henviser til, at EU's makroøkonomiske politikker og sparepolitikker har haft en skadelig virkning på både fleksible arbejds politikker og jobsikkerhed og har haft en alvorlig indvirkning på sociale og offentlige jobs og børnepasning og ældrepleje med store konsekvenser for kvinders beskæftigelse; der henviser til, at kvinder, især enlige mødre, migranter samt unge og ældre kvinder, er hårdest ramt af fattigdom og social udstødelse, en situation, der forværres af disse politikker;
- V. der henviser til, at fattigdom og social udstødelse i EU-28 fortsat befinder sig på et ekstremt højt niveau, idet mere end 118,6 millioner mennesker var berørt heraf i 2015 (23,7 % af den samlede befolkning), og at kvinder er særligt berørt heraf med mere end 62,4 mio. kvinder i denne situation (24,4 %);
- W. der henviser til, at usikre ansættelsesforhold er en medvirkende årsag til kvinders ringe mentale og fysiske sundhed, og at dette udsætter dem for fem gange mere stress, angst og depression end kolleger, kvinder som mænd, der er ansat på tidsbegrænsede kontrakter;
- X. der henviser til, at kvinder alt for ofte udsættes for forskellige former for kønsrollebaseret forskelsbehandling på deres arbejdsplads, herunder at blive ansat på et lavere niveau og

blive forbigået ved forfremmelser tillige med verbal, psykisk og fysisk chikane og misbrug (seksuel eller på anden måde);

- Y. der henviser til, at sociale uligheder og uligheder mellem mænd og kvinder kun kan bekæmpes gennem politikker, der sikrer en bedre fordeling af velstanden baseret på foranstaltninger til sikring af anstændige arbejdsvilkår, en stigning i reallønningerne, foranstaltninger til fremme af regulering af arbejdsforhold og beskyttelse af arbejdstagere, navnlig gennem kollektive overenskomstforhandlinger og regulering af arbejdstiden, og garanteret universel og gratis adgang til offentlige sundhedsydelser og uddannelsestjenester af høj kvalitet;
- Z. der henviser til, at det er vigtigt at etablere et sæt foranstaltninger til at fjerne eksisterende hindringer og sikre ægte lige muligheder for kvinder og mænd for så vidt angår såvel adgang til arbejdsmarkedet og anstændigt arbejde som udførelse af dette arbejde;
- AA. der henviser til, at det er vigtigt at bekæmpe og udrydde sort arbejde og ubetalt overarbejde, som øger fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at kvindelige husarbejdere i almindelighed og vandrende og fiktivt selvstændige kvinder i særdeleshed er særligt sårbare og oplever særligt usikre arbejdsvilkår;
1. er foruroliget over de katastrofale langsigtede konsekvenser af de økonomiske stramninger for kvindernes økonomiske frigørelse og for ligestilling, i form af stigende arbejdsløshed og nedskæringer i det offentlige serviceniveau og de sociale ydelser, hvilket har ført til en pasnings- og plejekrise; understreger at nedskæringer i plejetilbud, børneydelser, invaliditetsydelser og ydelser til omsorgspersoner samt nedskæringer i skattefradrag og lovfæstet ferie og orlov, herunder forældreorlov og barselsorlov for fædre, har en tendens til at lægge pasnings- og plejebyrden over på ulønnede kvinder, der som følge heraf er ude af stand til at varetage rettighedsgivende arbejde eller muligvis kun kan arbejde på deltid;
 2. bemærker, at bekæmpelse af fattigdom og uligheder mellem mænd og kvinder nødvendigvis indebærer en mere retfærdig fordeling af rigdom og bedre beskæftigelseslovgivning, navnlig gennem forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter, højere lønninger og gennemførelse af princippet om lige løn for lige arbejde eller for arbejde af samme værdi samt social beskyttelse; mener, der er et akut behov for at udarbejde en definition på EU-plan af arbejde af samme værdi, der tager højde for EU-Domstolens retspraksis, for at sikre, at der tages hensyn til faktorer såsom arbejdsforhold, det ansvar, der pålægges arbejdstagere, samt arbejdets fysiske og psykiske krav; mener, der er et akut behov for at gøre noget ved problemet med lige løn for "arbejde af samme værdi"; opfordrer Kommissionen til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet, herunder gennem oplysningskampagner om lønforskelle mellem kvinder og mænd, den europæiske dag for ligeløn og udveksling af god praksis;
 3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge, beskytte og håndtere fænomenet mobning på arbejdspladsen, herunder chikane af gravide arbejdstagere eller eventuelle ulemper efter endt barselsorlov; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilvejebringe data om løn- og pensionsforskelle, der er opdelt efter både køn, forældreskab og moderskab;
 4. mener, at det for at bekæmpe fattigdom og manglende lighed er nødvendigt at træffe

kraftfulde foranstaltninger mod forskelsbehandling og chikane på arbejdsmarkedet sammen med en mere retfærdig fordelingspolitik; mener, at der bør indføres et mål om nul sexchikane som en adfærdskodeks på det europæiske arbejdsmarked;

5. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, hvormed de fjerner løn- og pensionsforskelle mellem kvinder og mænd, og til at sætte en stopper for alle former for lovgivning og politikker, der legitimerer usikre ansættelsesforhold; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre arbejdsmarkedslovgivning, der fremmer arbejdsretlig regulering, kollektive overenskomstforhandlinger, social beskyttelse og højere lønninger, og til at investere i skabelse af permanente arbejdspladser og i livslang læring og faglig uddannelse som et middel til at afhjælpe uligheder mellem mænd og kvinder; opfordrer desuden indtrængende medlemsstaterne til at prioritere udarbejdelsen af aktive politikker og gennemførelsen af positive foranstaltninger for at øge kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og deres økonomiske uafhængighed, og til at fjerne forskellene mellem mænd og kvinder med hensyn til løn, de niveauer, de ansættes på, forfremmelser, indtægter og pensioner;
6. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og styrke nationale arbejdstilsynsorganer ved at give dem de nødvendige vilkår og finansielle og menneskelige ressourcer, således at de kan være effektivt tilstede ude i virksomhederne og derved sættes i stand til at bekæmpe jobusikkerhed og ikkereguleret beskæftigelse samt forskelsbehandling og løndiskrimination, navnlig ud fra perspektivet ligestilling mellem mænd og kvinder;
7. mener, at de skærpede krav til fleksibilitet på arbejdsmarkedet under ingen omstændigheder må medføre, at kvinder fortsætter med at være overrepræsenterede i atypiske beskæftigelsesforhold og blandt personer i usikre ansættelsesforhold;
8. bemærker, at foranstaltninger til at øge løngennemsigtigheden er afgørende for at fjerne lønforskellene mellem mænd og kvinder; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre Kommissionens henstilling om løngennemsigtighed;
9. opfordrer medlemsstaterne til at indføre lovgivning til beskyttelse eller udvidelse af barsels-, fædre- og forældreorlovsrettigheder og kræver, at denne beskyttelse også afspejles i beskæftigelseslovgivningen; opfordrer indtrængende Kommissionen til under hensyntagen til Parlamentets holdning at revidere det eksisterende barselorlovsdirektiv og sætte høje standarder deri, herunder en eventuel vedtagelse af foranstaltninger, der sikrer, at ydelsen ved forældreorlov altid beregnes på grundlag af 100 % af referencelønnen, og at kvinder får løn og er omfattet af social beskyttelse under deres barselorlov, med henblik på at sikre familiens sociale og økonomiske velfærd og fremme brugen af forældreorlov blandt fædre; understreger, at barselorlov skal ledsages af effektive foranstaltninger, der beskytter gravide kvinders og nybagte, ammende og enlige mødres rettigheder og afspejler anbefalingerne fra Den Internationale Arbejdsorganisation og Verdenssundhedsorganisationen; understreger, at det samlede lovforslag bør have ligestilling mellem mænd og kvinder som retsgrundlag og dermed sikre overholdelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder på arbejdspladsen;
10. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at omlægge skatte- og socialsikringssystemer, der giver den ægtefælle, der tjener mindst, økonomiske incitamenter til at forlade arbejdsmarkedet eller til at arbejde på deltid, da det kan

modvirke, at fædre i højere grad udnytter forældreorloven, og da det har negative konsekvenser for kvinder såsom styrkelse af lønforskellen mellem mænd og kvinder og af forskellene med hensyn til pleje og pension;

11. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at vedtage lovgivning for at sikre medtagelse af kvinder i det sociale sikringssystem, beskyttelse af kvindelige arbejdstagere i perioder med arbejdsløshed og retten til at få en pension;
12. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overholde og håndhæve lovgivningen om barselsrettigheder, så kvinder ikke stilles ugunstigt med hensyn til pension, fordi de er blevet mødre i løbet af deres arbejdsliv;
13. opfordrer medlemsstaterne til at fremme offentlige politikker med det sigte at støtte familier, til at lægge særlig vægt på skabelse af gratis offentlige børnepasningsordninger af høj kvalitet, f.eks. vuggestuer og børnehaver, og til at styrke netværket af specialiserede tjenester til pleje af ældre, navnlig i eget hjem, for at fremme en sund balance mellem arbejdsliv og privatliv til gavn for erhvervsaktive kvinder og som et middel til at fjerne de hindringer, som, fordi de er forskelsbehandlende over for kvinder, objektivt bidrager til, at kvinder forlader arbejdsmarkedet;
14. understreger betydningen af passende minimumsindkomstordninger for at bevare den menneskelige værdighed og for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse, samt deres rolle som en form for social investering, der sætter mennesker i stand til at deltage i samfundet og til at uddanne og videreuddanne sig og/eller søge arbejde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at evaluere minimumsindkomstordningerne i EU, herunder hvorvidt ordningerne giver husholdningerne mulighed for at opfylde deres behov; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på dette grundlag at evaluere, på hvilken måde og med hvilke midler der kan fastlægges en tilstrækkelig minimumsindkomst i alle medlemsstater, og til at overveje yderligere skridt med det formål at støtte social konvergens i hele EU under hensyntagen til de økonomiske og sociale omstændigheder i hver enkelt medlemsstat samt nationale praksisser og traditioner;
15. noterer sig, at arbejdsmarkedets parter i EU ikke har fremlagt en aftale om en omfattende pakke med lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende forening af arbejdsliv, privatliv og familieliv; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge et forslag til en sådan pakke som en del af Kommissionens arbejdsprogram for 2017 inden for rammerne af den bebudede europæiske søjle for sociale rettigheder;
16. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde forslag til lovgivning til indførelse af forebyggende politikker såsom planer for ligestilling mellem mænd og kvinder med det formål at bekæmpe kønsdiskrimination på arbejdspladsen og skabe et hensigtsmæssigt arbejdsmiljø for kvinder og mænd;
17. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at regularisere sort arbejde og misbrug af tidsbegrænsede kontrakter, som navnlig kvinder udsættes for, med henblik på at forbedre situationen for og beskyttelsen af de mest sårbare grupper, navnlig kvindelige husarbejdere og fiktivt selvstændige kvinder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre foranstaltninger såsom levering af tjenesteydelser, hvor de tilbyder rådgivning og forebygger forskelsbehandling på arbejdspladsen, og oprettelse af

myndigheder til at overvåge og regulere arbejdsforhold med det sigte at sikre overholdelse af reglerne for ansættelse, aflønning, uddannelse, arbejdspraksis og opsigelse af kontrakter;

18. anbefaler, at medlemsstaterne sikrer, at alle unge har adgang til gratis offentlig uddannelse af høj kvalitet uanset alder, især på højere niveauer inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, eftersom det er blevet påvist, at en højnelse af uddannelsesniveaue bidrager til at mindske arbejdsmæssige uligheder mellem mænd og kvinder;
19. opfordrer medlemsstaterne til at tilvejebringe tilstrækkelig indkomstkompensation og social sikring under enhver form for familie- eller omsorgsrelateret orlov, især for at sikre, at lavtlønnede arbejdstagere kan drage nytte af orlovsordninger på lige fod med andre;
20. understreger, at migranter og flygtninge bør have de samme rettigheder og bør have adgang til de samme ydelser og den samme service som andre arbejdstagere gennem en universel model, der ikke er knyttet til forsikringsbidrag og beskæftigelsesforløb;
21. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et kompendium med praksisser, der har vist sig vellykkede i medlemsstaterne, med henblik på at formidle og fremme dem for at forebygge diskrimination mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen og i særdeleshed beskytte kvinders rettigheder;
22. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at fremme anstændige arbejdsvilkår og beskæftigelse af høj kvalitet for plejearbejdere, herunder gennem anstændig løn, anerkendelse af plejearbejderes status og udvikling af erhvervsrettede uddannelsesforløb af høj kvalitet til plejearbejdere;
23. anmoder Kommissionen om at garantere, at der for deltidsansatte arbejdstagere, arbejdstagere, der rammes af manglende kontinuitet i ansættelsen, og arbejdstagere med afbrydelser i karrieren eller med perioder med færre erlagte timer er en reel udligningsordning i forhold til fuldtidsarbejdende for så vidt angår deres ret til adgang til en anstændig pensionsordning uden nogen form for forskelsbehandling;
24. understreger, at kvindelige arbejdstagere med mentale sundhedsproblemer har en meget høj risiko for så vidt angår alle elementer i usikre ansættelsesforhold; understreger, at disse arbejdstagere er overrepræsenterede med hensyn til tidsbegrænsede ansættelsesforhold, fattigdom på trods af arbejde, deltidsarbejde, afbrudte karriereforløb og andre usikre aftaleforhold; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at europæisk lovgivning om sundhed og sikkerhed er tilstrækkelig stærk og effektiv til at beskytte disse sårbare arbejdstagere på en bedre måde; understreger, at alle former for chikane på arbejdspladsen påvirker livskvalitet og arbejde, sundhed og velfærd i betydelig grad.

RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING I RÅDGIVENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	6.2.2017
Resultat af den endelige afstemning	+: 15 -: 7 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Beatriz Becerra Basterrechea, Vilija Blinkevičiūtė, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Arne Gericke, Anna Hedh, Mary Honeyball, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellesi, Maria Noichl, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Michaela Šojdrová, Ángela Vallina, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Inés Ayala Sender, Evelyn Regner, Mylène Troszczynski
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Francisco Assis, Claudia Schmidt